

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.133/2025/12.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. február 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2025. október 28. napján kihirdetett 17.B.52/2023/121. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére megállapított számvitel rendje megsértésének büntettét folytatólagosnak minősíti.

A felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatt indult büntetőeljárást megszünteti.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

Az elsőfokon felmerült, Terhelt1 I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 1.567.791 (egymillió-ötszázhatvanhétezer-hétszázkilencvenegy) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 8.400 (nyolcezer-négyszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére Terhelt1 I. r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s:

[1] A Veszprémi Törvényszék előtt folyamatban volt büntetőügyben két vádlott ellen folyt büntetőeljárás. A törvényszék Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában előkészítő ülésen az eljárást befejezte, 2023. október 25. napján kelt és ugyanezen a napon jogerős 17.B.52/2023/33. szám alatti ítéletével, ekként a felülbírálattal Terhelt1 I. r. vádlott érintett.

[2] A Veszprémi Törvényszék 2025. október 28. napján kihirdetett 17.B.52/2023/121. számú ítéletével bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat költségvetési csalás büntettében [Btk.396. § (1) bekezdés a) pont (5) bekezdés b) pont], 2 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk.345.§] és számvitel rendje megsértésének büntettében [Btk. 403. § (1) bekezdés a) és b) pont]).

[3] Ezért halmazati büntetésül 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte és 10 évre eltiltotta a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére, súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása, illetve a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától való végleges eltiltás érdekében, az I. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan hatályon kívül helyezésért, harmadlagosan enyhítésért, védője elsődlegesen valamennyi vádpont vonatkozásában felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[5] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védencc felmentése mellett azzal érvelt, hogy részletezte, mi alapozza meg azt, hogy tanúl könyvelői tevékenysége kapcsán tévedésbe ejtette védenccét. Hivatkozott még védencc utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadott azon körülményekre, melyek ugyancsak a hiányos könyvelői tevékenységre és arra vonatkoztak, mely szerint a NAV eljárásban nem tudta megfizetni az adóhiányt, mert nem tudta mennyit és hova kell fizetnie, illetve Áfa adónemben volt további inkasszó is, ami növeli a kármegtérülést. Az enyhítésre irányuló fellebbezése körében az enyhítő körülményekre és azok nyomatékára hivatkozott. Ezzel párhuzamosan az ügyészi fellebbezés elutasítását is kérte.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.304/2025/1-I. szám alatti átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az I. r. vádlott és védője fellebbezését alaptalannak találta. Rámutatott, hogy a felülbírálat teljes körű. Részletezte, hogy a tényállás személyi részét mely korábbi elítélési adatokkal tartja szükségesnek kiegészíteni. A tényállást még azzal látta kiegészítendőnek, hogy az I. r. vádlotthoz közvetlenül legalább 162.901.000 Ft összeg került, tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott 132.734.001 Ft-ot vett fel a Kft2. bankszámláiról közvetlenül pénztári kifizetés vagy bankautomata igénybevétele útján, illetve az Kft1. vonatkozásában is a cég bankszámláihoz hozzáférése volt, ezekről a bankszámlákról is az I. r. vádlott vett fel pénzt hozzáférése megszűnéséig. Ezekkel a kiegészítésekkel az elsőfokú ítéleti tényállás álláspontja szerint már megalapozott és a másodfokú eljárásban felülbírálatra alkalmas. Amellett érvelt, hogy a törvényszék bizonyítékértékelő kötelezettségének logikai hiba nélkül tett eleget és a tényállásból helyes következtetést vont az I. r. vádlott bűnösségére.

[7] Hivatkozva az elsőfokú ítélet [13] bekezdésében rögzített azon körülményekre, hogy az I. r. rávette a II. r. terheltet arra, hogy papíron vásárolja meg a céget és tulajdonosként, valamint ügyvezetőként II. r. terhelt kerüljön bejegyzésre a cégnyilvántartásba, mely kérelmet a cégbíróság a 2016. július 6. napján kelt végzésével elutasította, akként foglalt állást, hogy az I. r. vádlott megvalósította a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntette kísérletének törvényi tényállási elemeit, mint a Btk. 14. § (1) bekezdése szerinti felbujtó. Felhozta, hogy ezért az I. r. vádlott vonatkozásában további bűncselekmény állapítandó meg.

[8] Kiegészítendőnek tartotta a büntetéskiszabási körülményeket is, további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy az I. r. vádlott további folyamatban lévő büntetőeljárás

hatálya alatt valósította meg az újabb terhére rótt bűncselekményeit, emellett a folytatólagos elkövetés rendkívül nagy nyomatékkkal bír, mert 79 adóbevallási időszakot foglal magába.

[9] A jogi indokolásban pontosítandónak tartotta a büntetési tételkeretet is azzal, hogy az I. r. vádlottal szemben 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki a halmazati szabályok szerint, melynek középértéke 10 év.

[10] Érvelt amellett is, hogy az I. r. vádlott vonatkozásában a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától való végleges eltiltása indokolt, mivel a tényállásból kitűnően az I. r. vádlott eleve arra számított, hogy őt el fogják tiltani a vezető tisztségviselői pozíció viselésétől - mely 2016. május 9. napján be is következett -, ennek ellenére bűnös tevékenységét 2015-2019. évek közötti időszakban a tényállásban részletezettek szerint folytatta.

[11] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának megállapításával, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a bűnjelekkel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezésekkel egyetértett.

[12] Indokoltnak látta a vagyonekmozgás alkalmazását tekintettel arra, hogy a kiegészített tényállásból kitűnően I. r. vádlotthoz legalább az okozott vagyoni hátrány összegével azonos, azaz 162.901.000 Ft került a bűncselekmény elkövetése során.

[13] Indítványozta, hogy az ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 17.B.52/2023/121. számú ítéletét Terhelt I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét állapítsa meg további, felbujtóként elkövetett, a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntette kísérletében, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa,

a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától végleges hatállyal tiltsa el, az I. r. vádlottal szemben 162.901.000 Ft összegben rendeljen el vagyonekmozgást, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[14] A fellebbviteli főügyész képviselője a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezést és az átiratban írtakat. A tényállás kiegészítésének szükségességével kapcsolatban az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett, majd a releváns bizonyítékok áttekintésével az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének helyessége mellett érvelt. A bűnösségre vont következtetés, a cselekmények minősítése, valamint további bűncselekmény és további súlyosító körülmények megállapításának szükségessége tekintetében az átiratban egyező nyilatkozatot tett. Hangsúlyozta, hogy a csatolt orvosi iratok tanúsága alapján az I. r. vádlott egészségi állapotának romlása hanyagságára vezethető vissza, mivel nem tartotta be az orvosi utasításokat. A hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, valamint a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás és a vagyonekmozgás alkalmazása vonatkozásában is az átiratban írtakkal egyező indítványt tett.

[15] A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott védője fenntartotta a fellebbezés írásbeli indokolásában írtakat és továbbra is az I. r. vádlott védekezése mentén foglalta össze, melyek

voltak azok a vádlotti intézkedések, melyekre tekintettel nem állapítható meg védenő felelőssége. Elsődlegesen továbbra is az I. r. vádlott felmentését kérte. Másodlagos indítványában az enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozva érvelt a büntetés enyhítése mellett. Harmadlagosan a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás alkalmazására és az egyéb súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta.

[16] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésre figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

[17] A felülbírálat során az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[18] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[19] A törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta az I. r. vádlottat, tanúbizonyítást folytatott le, meghallgatta az igazságügyi könyvszakértőt és az I. r. vádlott által az elsőfokú eljárásban pótlólag becsatolt számlákra tekintettel az igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítését követően ismertette a szakértői véleményt és ismertette továbbá az egyéb okirati bizonyítékokat is. Ekként a törvényszék valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlottak és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhették, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlottak és védők szabadon élhettek kérdezőségi, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[20] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta, a bemutatással együtt folyamatosan összevetette az egyéb bizonyítékokkal, részletesen elemezte és azonos szempontok szerint értékelte azokat.

[21] A törvényszék a bizonyíték értékelő tevékenysége eredményeképpen helyesen jutott arra a következtetésre, hogy tanú1 és tanú3 tanúk vallomását fogadta el a tényállás megállapításának alapjául, a rendelkezésre álló igazságügyi könyvszakértői vélemény és okirati bizonyítékok mellett.

[22] A levont következtetései, ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékok azon részével, melyeket az ítéltábla a fent leírtakra tekintettel figyelembe vehetőnek talált, amellet, hogy az elsőfokú bíróság részletes és alapos indokát adta annak is, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel. Ezt az értékelő, elemző tevékenységet az elsőfokú bíróság átláthatóan és követhetően elvégezte, indokolási kötelezettségének is kellő részletességgel eleget tett. A bizonyítékok olyan zárt kört alkotnak, amelyek megbontása nem lehetséges. Ekként ezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra.

[23] A védelem által felhozott kifogások a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadták, azonban ezek komoly kétségeket nem támasztottak és nem merült fel olyan adat sem, ami alapján más következtetésre lehetett volna jutni a tényállás megállapítása során, mint amelyre az elsőfokú bíróság is jutott.

[24] Ekként az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b), valamint (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, azt a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbiakkal egészíti ki:

- Az I. r. vádlottat a Székesfehérvári Járásbíróság a 2017. november 20. napján jogerőre emelkedett 15.B.640/2014/87. szám alatti ítéletével sikkasztás büntette miatt 181 óra közérdekű munkára ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje 2015. június 29. és 2013. július 25. napja.

- Az I. r. vádlotthoz a Kft2. bankszámlámláiról közvetlenül pénztári kifizetés vagy bankautomata igénybevétele útján, illetve az Kft1. bankszámláiról összesen legalább 162.901.000 Ft összeg került, az azonban nem bizonyítható, hogy azt a vádlott saját céljára fordította, hogy azzal gazdagodott.

[25] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül; így az I. r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

[26] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére, a bűncselekmények minősítése és megnevezése is törvényes azzal, hogy a számvitel rendje megsértésének büntette folytatólagosan elkövetett.

[27] A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el.

[28] Az irányadó tényállás szerint az I. r. vádlott a számvitel rendje megsértésének büntettét megalapozó magatartását folyamatosan, több évre, 2015-2018. évek vonatkozásában követte el, mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a cselekmény folytatólagosan elkövetettnek minősül.

[29] A főügyészség azon indítványával, hogy a másodfokú bíróság további bűncselekmény, felbujtóként elkövetett a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntette kísérletében is állapítsa meg az I. r. vádlott felelősségét, az ítéltábla az alábbiak miatt nem értett egyet.

[30] A megállapított tényállás szerint tanú2 tanú jelezte I.r. vádlott felé, hogy szeretné, ha a Kft2. lekerülne a nevről. Mivel Terhelt1 I.r. vádlott a cégbíróági eltiltás hatálya miatt továbbra sem láthatta el a többségi tulajdonosi és vezető tisztségviselői pozíciókat, a gazdasági tevékenység további folytatása érdekében – nem tudva arról, hogy alkalmi munkavállalója, Terhelt2 II.r. vádlott szintén cégbíróági eltiltással érintett – rávette Terhelt2 II. r. vádlottat arra, hogy papíron vásárolja meg a céget és tulajdonosként, valamint ügyvezetőként Terhelt2 II.r. vádlott kerüljön bejegyzésre a cégnyilvántartásba. Terhelt2 II.r. vádlott 2016. június 6. napján saját aláírásával látta el a pontosan meg nem állapítható körülmények között keletkezett, tanú2 tanú eladó és Terhelt2 II.r. vádlott, vevő között kötött, 2016. június 6-i keltezéssel, a felek névaláírásával és eljárást segítő1 ügyvéd ellenjegyzésével ellátott üzletrész adásvételi szerződést. Mivel a II. r. vádlott 2016. február 23. napjától szintén cégbíróági eltiltás hatálya alatt áll, ezért a kérelmet a Veszprémi Törvényszék Cégbíróága a 2016. július 6. napján kelt, Cg.19-09-513657/51. számú végzésével hiánypótlási eljárás lefolytatása nélkül elutasította.

[31] A bejegyzési kérelem benyújtására nyilvánvalóan 2016. június 6 és 2016. július 6. napja között került sor.

[32] A Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontban foglalt ún. intellektuális közokirat-hamisítás akkor valósul meg, ha az elkövető közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba. Az elkövetési magatartás tehát az alakilag valódi közokirat hamis tartalommal történő kiállításában, a hivatalos személy értelmi megtevesztésében való közreműködés.

[33] Terhelt1 I. r. vádlottat a nyomozó hatóság összesen 8 alkalommal hallgatta ki gyanúsítottként, elsőként 2020. december 10. napján, utoljára 2023. június 8. napján. A felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette kísérlete miatt egyik alkalommal sem gyanúsították meg, illetve ezzel a cselekménnyel kapcsolatban nem hallgatták meg.

[34] A Veszprém Vármegyei Főügyészség B.101/2020/96. szám alatt 2023. július 6. napján nyújtott be vádiratot Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott ellen. Terhelt1 I.r. vádlottat a Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntettével, 2 rb a Btk. 345.§-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat

felhasználásának vétségével és a Btk. 403.§ (1) bekezdés a) és b) pontjaiba ütköző számvitel rendje megsértésének büntetével vádolta.

[35] A Btk. 342. § (1) bekezdés alapján a törvény a közokirat-hamisítás büntettét 3 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[36] A Btk. 26. § (1) bekezdés szerint a büntethetőség a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább öt év elteltével évül el. A Btk. 27. § szerint az elévülés kezdő napja befejezett bűncselekmény esetén az a nap, amikor a törvényi tényállás megvalósul (a) pont), kísérlet és előkészület esetén az a nap, amikor az ezeket megvalósító cselekmény véget ér (b) pont).

[37] A Btk. 28. § (1) bekezdés alapján az elévülést félbeszakítja a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, illetve nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt fogatosított büntetőeljárás cselekménye.

[38] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a bűncselekmény elévülését csak azok az - ügy előbbre vitelét célzó, tehát érdemi - eljárási cselekmények szakítják félbe, amelyek ténybeli alapja azonos az utóbb vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával (tárgyi feltétel); illetve amelyek meghatározott személy – a későbbi vádlott – ellen, a fentebb említett tények bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének a tisztázására irányulnak (személyi feltétel).

[39] A fentiek egybevetésével az ítéltábla megállapította, hogy az I. r vádlott tekintetében a felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette kísérlete legkésőbb 2021. július 15. napján elévült.

[40] A Be. 398. § (1) bekezdés e) pont szerint a bíróság a büntetőeljárást megszünteti, ha elévülés folytán a büntethetőség megszűnt.

[41] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatti büntetőeljárást a Be. 398. § (1) bekezdés e) pontra figyelemmel a Be.567. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, figyelemmel a Be. 589. §-ára.

[42] A törvényszék a büntetékiszabási körülményeket feltárta, a súlyosító körülmények körét az ítéltábla azzal egészítette ki, hogy a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés is súlyosító körülmény.

[43] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az

elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[44] Terhelt I. r. vádlott terhére rótt legsúlyosabb bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, az enyhébb súlyút egy évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény.

[45] A Btk. 81. § (2) bekezdés szerint a halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre megállapított büntetési nemek, illetve büntetési tételek közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni, a (3) bekezdés szerint úgy, hogy ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát. A fentiek alapján a kiszabható büntetés maximális tartama 15 év szabadságvesztés, ekként az irányadó középérték 10 év. Az ítéltábla a jogi indokolásban írtakat ezzel pontosítja az elsőfokú ítélet [202] bekezdésében.

[46] Az ítéltábla álláspontja szerint az Terhelt I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények konkrét tárgyi súlya, a vádlott társadalomra veszélyessége és a súlyosító és enyhítő súlya és aránya miatt az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan súlyos. Fentiekre - különösen a jelentős időmúlásra és arra figyelemmel, hogy az elkövetési érték az értékhatáron belül inkább az alsó határhoz közelít - a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése volt indokolt a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazásával. A 4 év tartamú szabadságvesztés a törvényes keretek között megállapított tartamú mellékbüntetéssel és foglalkozással eltiltással együtt megfelelően biztosítja a büntetési célokat és figyelemmel van a büntetéskiszabási elvekre, az arányos, szükséges és egyben elégséges joghátrány, mely megfelel a cselekmények konkrét tárgyi súlyának és megfelel a büntetéskiszabási gyakorlatnak is.

[47] A fellebbviteli főügyészség azon indítványának, mely szerint a mintegy 5 éven át tartó elkövetésre tekintettel a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás alkalmazása indokolt az I. r. vádlottal szemben, az ítéltábla nem adott helyt, az alábbiak miatt.

[48] A Btk. 53. § (1) bekezdés akként rendelkezik, hogy a foglalkozástól eltiltás határozott ideig tart, vagy végleges hatályú. A (2) bekezdés szerint határozott ideig tartó eltiltás legrövidebb tartama 1 év, leghosszabb tartama 10 év. Végleges hatállyal az tiltható el, aki a foglalkozás gyakorlására alkalmatlan vagy arra méltatlan.

[49] A végleges hatályú eltiltást megalapozó foglalkozásra alkalmatlanság rendszerint egészségi okból állapítható meg. A méltatlanság lényegében a foglalkozás gyakorlására való erkölcsi alkalmatlanságot jelent.

[50] Az ítéltábla álláspontja szerint nem kerültek feltásara a végleges hatályú foglalkozástól eltiltást megalapozó körülmények, a határozott, maximális tartamban megállapított foglalkozástól eltiltás alkalmazását azonban szükségesnek találta az I. r.

vádлотtal szemben, tekintettel arra, hogy hosszú időn át, mintegy 5 éven keresztül követte el a terhére rótt bűncselekményeket.

[51] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései nagyrészt törvényesek, csupán a bűnügyi költségről hozott rendelkezések körében volt szükség a rendelkezés megváltoztatásának, melyet alapvetően számítási tévedés alapozott meg.

[52] A fellebbviteli főügyészségnek a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján történő vagyoneklobzás alkalmazására tett indítványával az ítéltábla nem értett egyet.

[53] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A Btk. 74. § (5) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy nem rendelhető el vagyoneklobzás az (1) bekezdés a) és d) pontja vagy a (2) bekezdés szerinti vagyonra, ha azzal kapcsolatban a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekménnyel azonos tényállás miatt közigazgatási hatóság, állami adó- és vámhatóság végleges határozatában vagy közigazgatási perben a bíróság jogerős határozatában fizetési kötelezettséget állapított meg, a fizetési kötelezettség erejéig.

[54] A vagyoneklobzás célja a bűncselekményből eredő vagyon, illetőleg a törvényesen szerzett, de a „bűnözésbe befektetett” vagyon elvonása.

[55] A tényállásból megállapíthatóan nem volt ítéleti bizonyossággal igazolható, hogy Terheltl I. r. vádlott a felvett összegekkel gazdagodott, azt saját céljaira fordította volna. Ezért a vagyoneklobzás törvényi alapja hiányzik.

[56] Az ítélet jogi indokolása csaknem teljes körű és helyes, azt annyiban kellett kiegészíteni, hogy a bíróság az I. r. vádlottal szemben alkalmazott közügyektől eltiltás tartamát a Btk. 62. § -ban írt keretek között állapította meg.

[57] A törvényszék - nyilvánvaló tévedésből – beleszámolta az Terheltl I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegébe a ténylegesen II. r. vádlottat terhelő 27.000,-Ft védői díj összegét is, amelynek megfizetésére a 17.B.59/2023/33. számú jogerős határozatában a II. r. vádlottat már kötelezte. Ugyanakkor a Be. 574. § (1) bekezdése alapján Terheltl I. r. vádlottnak kell viselnie a költségjegyzék 22. tételszáma alatt rögzített 8.400,- Ft kirendelt védői díjként felmerült bűnügyi költséget. Ennek a bűnügyi költségnek a viseléséről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, mivel a költség megállapításáról hozott végzés az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése után, csak 2025. november 11. napján lett végleges. Arra tekintettel, hogy a fenti költség is az elsőfokú bíróság eljárásában merült fel, az ítéltábla az I. r. vádlottat elsőfokon terhelő bűnügyi költség összegéhez hozzászámolta.

[58] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2025. október 28. napján kihirdetett 17.B.59/2023/121. számú ítéletét Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a számvitel rendje megsértésének büntette minősítése, az alkalmazott joghátrány és a bűnügyi költség tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

[59] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett

Győr, 2026. február 17.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2025. október 28. napján kihirdetett 17.B.52/2023/121. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. február 17.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke